

PRZEKAZ 38 – POSŁUGUJĄCE DUCHY WSZECHŚWIATA LOKALNEGO

Istnieją trzy odmienne klasy osobowości Nieskończonego Ducha. Impulsywny apostoł to rozumiał, gdy pisał, nawiązując do Jezusa: „On jest po prawicy Bożej, gdyż poszedł do nieba, gdzie poddani mu zostali aniołowie i władze i moce”. Aniołowie są posługującymi duchami czasu; władze – zastępy posłańców przestrzeni; moce – wyższe osobowości Nieskończonego Ducha.

Tak jak supernafini we wszechświecie centralnym i sekonafini w superwszechświecie, tak serafini wraz z towarzyszącymi im cherubinami i sanobinami, tworzą anielski korpus wszechświata lokalnego.

Serafini jako tacy są zaplanowani dość jednolicie. Od wszechświata do wszechświata, przez wszystkie siedem superwszechświatów, wykazują oni minimalne zróżnicowanie; ze wszystkich duchowych typów istot osobowych są najbardziej ujednoliceni. Ich różnorodne klasy tworzą korpus sprawnych, pospolitych opiekunów kreacji lokalnych.

1. POCHODZENIE SERAFINÓW

Serafini stwarzani są przez Matkę Ducha Wszechświata i pojawiają się w jednakowych formacjach – po 41.472 jednocześnie – po tym jak stworzono „wzorcowych aniołów” i pewne anielskie pierwowzory we wczesnych dniach Neadonu. Syn Stwórcy i reprezentantka Nieskończonego Ducha we wszechświecie, współpracują ze sobą przy stwarzaniu dużej liczby Synów i innych osobowości wszechświata. Po zakończeniu tych, wspólnych czynności, Syn zajmuje się stwarzaniem Synów Materialnych, pierwszych istot płciowych, podczas gdy Matka Duch Wszechświata zaczyna równocześnie swe pierwsze, samotne wysiłki rozmnażania ducha. W ten sposób zaczyna się stwarzanie seraficznych zastępów wszechświata lokalnego.

Klasy anielskie projektowane są podczas planowania ewolucji istot śmiertelnych z wolą. Stwarzanie serafinów datuje się od czasu nabycia względnej osobowości przez Matkę Ducha Wszechświata, nie wtedy, gdy jest ona równą Synowi-Mistrzowi, ale wcześniej, gdy jest stwórczą pomocnicą Syna Stwórcy. Przed tym zdarzeniem, serafinów służących w Neadonie pożyczają się na jakiś czas od sąsiednich wszechświatów.

Serafini nadal są okresowo stwarzani; wszechświat Nebadon wciąż jest w trakcie tworzenia. Matka Duch Wszechświata nigdy nie zaprzestaje stwórczych działań w rozwijającym się i doskonalącym wszechświecie.

2. NATURA ANIOŁÓW

Aniołowie nie mają ciał materialnych, jednak są to konkretne i niezależnie istniejące istoty; mają duchową naturę i pochodzą od ducha. Choć niewidzialne dla śmiertelników, widzą was takimi, jakimi jesteście w ciele, bez pomocy przetworników czy urządzeń przystosowujących; intelektualnie rozumieją sposób życia ludzkiego i dzielą wszystkie ludzkie, niezmysłowe uczucia i nastroje. Doceniają i bardzo lubią wasze osiągnięcia w muzyce, sztuce oraz prawdziwy humor. Uświadamiają sobie w całej pełni wasze zmagania moralne i trudności duchowe. Kochają istoty ludzkie i tylko dobro może wynikać z tego, jeśli będziecie próbować zrozumieć ich i kochać.

Choć serafini są istotami bardzo uczuciowymi i wyrozumiałymi, nie mają doznań płciowych. Są tacy, jakimi wy będziecie w światach-mieszkaniach, gdzie nie będziecie „ani się żenić, ani za mąż wychodzić, lecz będziecie jak aniołowie w niebie”. Gdyż wszyscy, „którzy uznani zostaną godni udziału w światach-mieszkaniach, ani się żenić nie będą, ani za mąż wychodzić; już bowiem umrzeć nie mogą, gdyż są równi aniołom”. Tym niemniej, kiedy mamy do czynienia z istotami płciowymi, zazwyczaj mówimy o istotach bardziej bezpośrednio pochodzących od Ojca i Syna jako o synach Boga, a do dzieci Ducha nawiązujemy jako do córek Boga. Aniołowie, zatem są okreśłani zazwyczaj zaimkami żeńskimi na tych planetach, gdzie istnieje płeć.

Serafini są tak stworzeni, aby mogli działać zarówno na poziomie duchowym jak i na materialnym. Niewiele jest stadiów działań morontialnych albo duchowych, w których nie mogą służyć. Podczas gdy w statusie osobowym aniołowie nie odbiegają zbyt od istot ludzkich, serafini znacznie przewyższają ludzi w pewnych możliwościach funkcjonalnych. Posiadają wiele cech znacznie przekraczających ludzkie zrozumienie. Na przykład: powiedziano wam, że „u was zaś nawet włosy na głowie wszystkie są policzone” i prawdą jest, że są, ale serafin nie spędza czasu na ich liczeniu i zapamiętaniu ich aktualnej liczby. Aniołowie posiadają nieodłączne im i automatyczne (znaczy tak bardzo automatyczne jak to możecie sobie uświadomić) zdolności poznania tych rzeczy; naprawdę moglibyście uważać serafinów za geniuszy matematycznych. Zatem rozliczne obowiązki, które stanowiłyby gigantyczne zadania dla śmiertelników, są wykonywane przez serafinów z wielką łatwością.

Aniołowie są wyżsi od was w statusie duchowym, ale nie są waszymi sędziami ani oskarżycielami. Nieważne, jakie są wasze błędy, „aniołowie, których siła i potęga jest większa, nie wnoszą przeciwko wam oskarżenia”. Aniołowie nie zasiadają w sądzie ludzkości, nie powinni też indywidualni śmiertelnicy osądzać z góry swych bratnich istot.

Dobrze robicie, gdy ich kochacie, ale nie powinniście ich czcić; aniołowie nie są przedmiotem czczenia. Wielki serafin, Loyalatia, gdy wasz prorok „upadł, aby oddać pokłon przed stopami anioła” powiedział: „Bacz byś tego nie uczynił, bo jestem współsługą twoim i braci twoich, którzy wszyscy lubią czcić Boga”.

Na skali bytu istot stworzonych, serafini zaledwie trochę wyprzedzają rasy śmiertelne, w swojej naturze i cechach osobowości. Doprawdy, kiedy zostaniecie wyzwoleni z ciała, staniecie się bardzo do nich podobni. Na światach-mieszkaniach zaczniecie doceniać serafinów, na sferach konstelacji będziecie ich lubić, podczas gdy na Salvingtonie będą dzielić z wami swe miejsca odpoczynku i czczenia. Przez całą morontię i późniejsze wznoszenie się duchowe, wasze braterstwo z serafinami będzie doskonałe a wasze koleżeństwo wyśmienite.

3. ANIOŁOWIE NIEOBJAWIENI

We wszystkich domenach wszechświata lokalnego działają liczne klasy istot duchowych, nie objawionych śmiertelnikom, gdyż nie są one w żaden sposób związane z ewolucyjnym planem wznoszenia się do Raju. W tym przekazie słowo „anioł” celowo jest zawężone w swym znaczeniu, do tego seraficznego i związanego z nim potomstwa Matki Ducha Wszechświata, które zajmuje się zasadniczo wprowadzaniem w życie planów wiecznego życia śmiertelnika. We wszechświecie lokalnym służy sześć innych klas pokrewnych im istot, aniołów nie objawionych, którzy nie są w żaden szczególny sposób związani z tymi wszechświatowymi funkcjami, które mają do czynienia ze wznoszeniem się do Raju śmiertelników ewolucyjnych. Tych sześciu grup aniołów towarzyszących nigdy nie nazywa się serafinami, ani też nie nawiązuje się do nich jako do duchów posługujących. Osobowości te zajmują się wyłącznie sprawami administracyjnymi Nebadonu oraz innymi obowiązkami, w żaden sposób nie związanymi ze stopniowym, duchowym wznoszeniem się człowieka i z osiągnięciem doskonałości.

4. ŚWIATY SERAFICZNE

Dziewięć grup siedmiu sfer podstawowych, krążących na orbicie Salvingtonu, tworzą światy serafinów. Każdy z tych światów ma sześć satelitów, na których mieszczą się specjalne szkoły, zajmujące się wszystkimi stadiami nauczania seraficznego. Podczas gdy serafini mają dostęp do wszystkich czterdziestu dziewięciu światów, składających się na tę grupę sfer Salvingtonu, zajmują oni wyłącznie pierwszą grupę siedmiu światów. Pozostałe sześć grup zajmuje sześć klas anielskich pomocników, nie objawionych na Urantii; każda z tych grup ma swój zarząd na jednym z sześciu światów podstawowych i prowadzi działania specjalistyczne na sześciu okrążających je satelitach. Każda klasa anielska ma swobodny dostęp do wszystkich światów, należących do tych siedmiu zróżnicowanych grup.

Te światy zarządu zaliczają się do okazalszych domen Nebadonu; posiadłości seraficzne charakteryzują się zarówno pięknem jak i ogromem. Każdy serafin ma tutaj prawdziwy dom a „dom” oznacza miejsce zamieszkania dwu serafinów, gdyż żyją oni parami.

Chociaż serafini nie są mężczyznami i kobietami, tak jak Synowie Materialni czy gatunki śmiertelne, są negatywni i pozytywni. Do wykonania większości zadań potrzeba dwóch aniołów. Gdy nie są objęci obwodem mogą pracować w pojedynkę; nie potrzebują też dopełnienia swej istoty, kiedy są stacjonarni. Zazwyczaj zachowują oni swoje początkowe dopełnienie istoty, ale to nie jest konieczne. Takich związków wymaga głównie pełniona funkcja, aniołowie nie przeżywają emocji płciowych, aczkolwiek ich związki są bardzo osobiste i prawdziwie uczuciowe.

Poza opisanymi już domami, serafini mają też swoje grupy, kompanie, bataliony i dowództwo formacji. Spotykają się na zjazdach, raz na tysiąc lat, a uczestniczą w nich wszyscy, odpowiednio do czasu ich stworzenia. Jeśli serafin pełni obowiązki uniemożliwiające opuszczenie służby, udaje się na zjazdy naprzemian ze swym uzupełnieniem, zastępowany na służbie przez serafina z inną datą narodzin. Każdy partner seraficzny uczestniczy zatem przynajmniej w co drugim zjeździe.

5. SZKOLENIE SERAFINÓW

Pierwsze tysiąclecie swego istnienia serafini spędzają jako obserwatorzy bez przydziału, na Salvingtonie oraz na towarzyszących mu światach-szkołach. Drugie tysiąclecie spędzają na światach seraficznych, na orbicie Salvingtonu. Ich główne szkoły przygotowawcze działają obecnie pod kierownictwem pierwszych stu tysięcy serafinów z Nebadonu a na ich czele stoi pierwszy, lub pierwotny anioł wszechświata lokalnego. Pierwsza grupa serafinów,

stworzonych w Nebadonie, była nauczana przez korpus tysiąca serafinów z Avalonu; potem nasi aniołowie byli nauczani przez swych własnych seniorów. Melchizedecy także wnieśli swój znaczny wkład w edukację i przygotowanie wszystkich aniołów z wszechświata lokalnego – serafinów, cherubinów i sanobinów.

Po ukończeniu szkolenia na seraficznych światach Salvingtonu, serafini gromadzeni są w standardowych grupach i jednostkach organizacji anielskiej oraz przydzielani do jednej z konstelacji. Nie są jeszcze przydzielani jako posługujące duchy, chociaż są dobrze zaawansowani w tych stadiach szkolenia anielskiego, które poprzedzają przydział.

Serafini są wprowadzani w rolę posługujących duchów, gdy służą jako obserwatorzy na światach ewolucyjnych o najniższym poziomie rozwoju. Po tym doświadczeniu wracają do światów towarzyszących zarządowi przydzielonej im konstelacji, żeby zacząć zaawansowane studia a konkretniej, aby się przygotować do służby w pewnym, określonym systemie lokalnym. Po zakończeniu tej edukacji ogólnej awansują do służby w którymś z lokalnych systemów. Na zaprojektowanych światach, związanych ze stolicą jakiegoś systemu w Nebadonie, serafini nasi kończą naukę i otrzymują przydział jako posługujące duchy czasu.

Serafini, gdy raz otrzymają swą nominację, mogą przemierzać cały Nebadon a nawet Orvonton, jeśli otrzymają taki przydział. Ich praca we wszechświecie nie ma ograniczeń ani limitów; są blisko związani z istotami materialnymi ze światów i zawsze służą niskim klasom osobowości duchowych, umożliwiając tym istotom ze świata duchowego kontakt ze śmiertelnikami z domen materialnych.

6. ORGANIZACJA SERAFICZNA

Serafini, po drugim tysiącleciu ich pobytu w zarządzie seraficznym, zostają zorganizowani w grupy po dwunastu, z szefem na czele grupy (12 par albo 24 serafinów) a dwanaście takich grup tworzy kompanię (144 pary albo 288 serafinów), która jest dowodzona przez lidera. Dwanaście kompanii, pod komendantem, tworzy batalion (1.728 par albo 3.456 serafinów) a dwanaście batalionów pod naczelnikiem równa się jednostce seraficznej (20.736 par albo 41.472 istot), podczas gdy dwanaście jednostek, pod komendą dowódcy, tworzy legion liczący 248.832 pary albo 497.664 istot. Jezus napomknął o takiej grupie aniołów, pamiętnej nocy, w ogrodzie Getsemane: „Nawet teraz mógłbym prosić Ojca mego, a on wystawiłby mi więcej niż dwanaście legionów aniołów.”

Dwanaście legionów aniołów tworzy zastęp, liczący 2.985.984 pary lub 5.971.968 jednostek a dwanaście takich zastępów (35.831.808 par lub 71.663.616 jednostek) tworzy największą strukturę operacyjną serafinów, wojsko anielskie. Zastęp seraficzny dowodzony jest przez archanioła lub przez jakąkolwiek inną osobowość o równorzędnym statusie, podczas gdy wojska anielskie są dowodzone przez Gwiazdy Błyszczące Wieczorne albo przez jakiegoś innego, bezpośredniego porucznika Gabriela. Gabriel jest „głównodowodzącym wojsk niebieskich”, głównym administratorem Władcy Neadonu, „Pana Boga zastępów”.

Serafini i inne klasy istot wszechświata lokalnego, chociaż służą pod bezpośrednim nadzorem Nieskończonego Ducha, tak jak jest on uosobiony na Salvingtonie, od czasu obdarzenia przez Michała Urantii zostali podporządkowani najwyższej władzy Syna-Mistrza. Nawet wtedy, kiedy Michał narodził się w ciele na Urantii, transmisja superwszechświata dla całego Neadonu głosiła: „Niechże mu oddają pokłon wszyscy aniołowie”. Aniołowie wszystkich stopni podlegają jego najwyższej władzy, są częścią grupy określonej jako „jego potężni aniołowie”.

7. CHERUBINI I SANOBINI

Cherubini i sanobini podobni są do serafinów we wszystkich swych podstawowych cechach. Mają takie same początki, chociaż nie zawsze to samo przeznaczenie. Są zadziwiająco inteligentni, wyjątkowo efektywni, wzruszająco uczuciowi, są prawie tacy jak ludzie. Są najniższą klasą aniołów, zatem są bardzo blisko spokrewnieni z bardziej postępowymi gatunkami istot ludzkich, żyjących na ewolucyjnych światach.

Cherubini i sanobini są nierozdzielnie ze sobą związani, funkcjonalnie zjednoczeni. Jeden jest osobowością o energii ze znakiem dodatnim, drugi o energii ze znakiem ujemnym. Odchylający w prawą stronę, czy dodatnio naładowany anioł, jest cherubinem – osobowością starszą lub kontrolującą. Odchylający w lewą stronę, czy ujemnie naładowany anioł, jest sanobinem – istotą uzupełniającą. Samotne funkcjonowanie anioła każdego rodzaju jest bardzo ograniczone, zatem służą oni zazwyczaj parami. Kiedy służą niezależnie od swych seraficznych dowódców, są bardziej niż kiedykolwiek zależni od związków wzajemnych i zawsze działają razem.

Cherubini i sanobini są sumiennymi i operatywnymi pomocnikami seraficznych opiekunów i wszystkie siedem klas serafinów posiada tych podwładnych asystentów. Cherubini i sanobini przez całe epoki służą na takich

stanowiskach, jednak nie towarzyszą serafinom podczas tych zadań, które serafini wykonują poza granicami wszechświata lokalnego.

Cherubini i sanobini wykonują rutynową pracę duchową na poszczególnych światach w systemie. Podczas zadań nieosobowych i w nagłych wypadkach, mogą służyć zamiast pary seraficznej, ale nigdy nie działają, nawet tymczasowo, jako aniołowie zajmujący się istotami ludzkimi; to jest wyłącznie seraficzny przywilej.

Kiedy cherubin zostaje przydzielony do planety, rozpoczyna lokalne kursy przygotowawcze, obejmujące studia zwyczajów planetarnych oraz języków. Wszystkie posługujące duchy czasu są dwujęzyczne, mówią językiem wszechświata lokalnego, z którego pochodzą, oraz językiem swego rodzimego superwszechświata. Studiując w szkołach poszczególnych światów, przyswajają dodatkowe języki. Cherubini i sanobini, podobnie jak serafini i wszystkie inne klasy istot duchowych, nie ustają nigdy w wysiłkach samodoskonalenia. Tylko tak bardzo podporządkowane istoty jak te, które kontrolują moc i ukierunkowują energię, niezdolne są do rozwoju; wszystkie istoty stworzone, posiadające aktualną czy potencjalną osobową wolę, dążą do nowych sukcesów.

Z racji swej natury cherubini i sanobini są bardzo blisko poziomu egzystencji morontialnej i okazują się najbardziej operatywni, gdy działają na pograniczu domen fizycznych, morontialnych i duchowych. Te dzieci Matki Ducha wszechświata lokalnego charakteryzują się „czterema istotami”, podobnie jak Servitale Havony i komisje rozjemcze. Każdy czwarty cherubin i każdy czwarty sanobin są niby-materialni, bardzo wyraźnie zbliżeni do poziomu egzystencji morontialnej.

Te czwarte istoty anielskie są bardzo użyteczne dla serafinów, w ich bardziej przyziemnych stadiach działań wszechświatowych i planetarnych. Cherubini morontialni pełnią też wiele ważnych zadań na pograniczu światów szkoleniowych morontii i w znacznych ilościach przydzielani są do służby jako Morontiańscy Towarzysze. Są mniej więcej tym samym dla sfer morontialnych, czym są istoty pośrednie dla planet ewolucyjnych. Na zamieszkałych światach cherubini morontialni często pracują razem z istotami pośrednimi. Cherubini i istoty pośrednie są zdecydowanie odmiennymi klasami, mają odmienne pochodzenie, ale w swej naturze i funkcjonowaniu wykazują znaczne podobieństwo.

8. ROZWÓJ CHERUBINÓW I SANOBINÓW

Liczne drogi zaawansowanej służby, prowadzące do podwyższenia statusu, otwarte są dla cherubinów i sanobinów; status ten może być jeszcze bardziej podwyższony dzięki objęciu przez Boską Opiekunkę. Z punktu widzenia potencjału ewolucyjnego, istnieją trzy wielkie klasy cherubinów i sanobinów:

1. *Kandydaci do wznoszenia się.* Istoty te są z natury kandydatami do statusu seraficznego. Cherubini i sanobini tej klasy są utalentowani, ale nie dzięki wrodzonemu wyposażeniu, tak jak serafini; jednak dzięki pilności i doświadczeniu mogą osiągnąć pełny status seraficzny.
2. *Cherubini stadium pośredniego.* Nie wszyscy cherubini i sanobini mają jednakowy potencjał wznoszenia się i te ograniczenia są naturalne dla istot anielskich. Większość z nich pozostanie cherubinami i sanobinami, choć bardziej utalentowane jednostki mogą dojść do ograniczonej służby seraficznej.
3. *Cherubini morontialni.* Te „czwarte istoty” klas anielskich zawsze zachowują swe niby-materialne cechy. Będą istnieć jako cherubini i sanobini, razem z większością swych braci stadium pośredniego, do czasu pełnego urzeczywistnienia się Istoty Najwyższej.

Podczas gdy druga i trzecia grupa ma poniekąd ograniczony potencjał rozwoju, kandydaci do wznoszenia się mogą osiągać wyżyny wszechświatowej służby seraficznej. Wielu bardziej doświadczonych, spośród tych cherubinów, jest przydzielanych do seraficznych opiekunów przeznaczenia i tym sposobem mają prostą drogę awansu do statusu Nauczycieli Światów-Mieszkań, kiedy zostaną opuszczeni przez ich seraficznych seniorów. Opiekunowie przeznaczenia nie mają cherubinów i sanobinów za pomocników, kiedy ich śmiertelni podopieczni przybywają do celu życia morontialnego. Kiedy inne typy ewolucyjnych serafinów otrzymują zezwolenie na pójście do Serafingtonu i Raju, muszą opuścić swych dawnych podwładnych, kiedy wychodzą poza granice Nebadonu. Tacy opuszczeni cherubini i sanobini są zazwyczaj obejmowani przez Matkę Ducha Wszechświata a zdobywając status seraficzny, dochodzą do tego poziomu, jaki ma Nauczyciel Światów-Mieszkań.

Kiedy objęci już cherubini i sanobini długo służą na sferach morontialnych, jako Nauczyciele Światów-Mieszkań, od najniższej do najwyższej sfery i kiedy ich korpus na Salvingtonie ma nadmiar rekrutów, Gwiazda Jasna i Poranna wzywa wierne sługi istot czasu, żeby zjawili się przed nim. Podczas przekształcenia osobowości składają oni przysięgę, po czym zaawansowani, starsi cherubini i sanobini obejmowani są ponownie przez Matkę Ducha Wszechświata, w grupach po siedem tysięcy. Z tego powtórnego objęcia wyłaniają się jako w pełni dojrzały serafini. Odtąd pełna, kompletna misja

serafinów, z jej wszystkimi rajskimi możliwościami, otwiera się przed narodzonymi powtórnie cherubinami i sanobinami. Aniołowie tacy mogą być przydzielani jako opiekunowie przeznaczenia do pewnych istot śmiertelnych a gdy ich śmiertelni podopieczni przetrwają śmierć, mogą awansować do Serafingtonu i do siedmiu kręgów dostąpienia seraficznego, a nawet do Raju i Korpusu Finalizmu.

9. ISTOTY POŚREDNIE

Istoty pośrednie klasyfikuje się trojako. Prawidłowo zalicza się je do wznoszących się Synów Boga; faktycznie grupuje się je w klasach stałego obywatelstwa, podczas gdy funkcjonalnie zaliczane są do posługujących duchów czasu, ze względu na ich bliski, roboczy związek z zastępami anielskimi, jaki mają podczas służby dla śmiertelnego człowieka na poszczególnych światach w przestrzeni.

Te unikalne istoty występują na większości zamieszkałych światów, zawsze jednak są na planetach dziesiętnych albo życia eksperymentalnego, takich jak Urantia. Pośredni są dwóch typów – pierwotni i wtórni – i pojawiają się w następujący sposób:

1. *Pośredni pierwotni*, grupa bardziej duchowa, będąca niejako znormalizowaną klasą tych istot, wywodzi się w całości od wznoszących się śmiertelników ze zmodyfikowanego personelu Książąt Planetarnych. Liczba pierwotnych istot pośrednich wynosi zawsze pięćdziesiąt tysięcy i żadna planeta, korzystająca z ich służby, nie posiada większej grupy.

2. *Pośredni wtórni*, bardziej materialna grupa istot, zróżnicowana liczebnie na różnych światach, chociaż średnio liczy około pięćdziesięciu tysięcy istot. Wywodzą się oni rozmaicie, od planetarnych udoskonalaczy biologicznych, Adamów i Ew, albo od ich najbliższego potomstwa. Istnieją aż dwadzieścia cztery zróżnicowane metody wytwarzania tych wtórnych istot pośrednich, na ewolucyjnych światach w przestrzeni. Sposób powstania tej grupy na Urantii był wyjątkowy i niezwykle.

Żadna z tych grup nie jest przypadkiem ewolucyjnym; obie wynikają z zasadniczych właściwości planu architektów wszechświata a ich pojawienie się na rozwijających się światach, w odpowiedniej chwili, zgodne jest z pierwotnymi projektami i planami rozwojowymi tych Nosicieli Życia, którzy nadzorują planetę.

Pośredni pierwotni zasilani są intelektualnie i duchowo techniką anielską a ich status intelektualny jest jednolity. Siedem przybocznych umysłów-duchów nie kontaktuje się z nimi; tylko szósty i siódmy, duch czci i duch mądrości, mogą służyć grupie wtórnej.

Pośredni wtórni zasilani są energią, fizycznie dzięki technice adamicznej, duchowo objęci są obwodem dzięki technice seraficznej, a intelektualnie wyposażeni są w przejściowy umysł typu morontialnego. Podzieleni są na cztery typy fizyczne, siedem klas duchowych i dwanaście poziomów intelektualnego reagowania na wspólną służbę ostatnich dwu duchów przybocznych oraz na umysł morontialny. Taka różnorodność wpływa na zróżnicowanie ich funkcji oraz zadań planetarnych.

Pośredni pierwotni bardziej przypominają aniołów niż śmiertelników; klasa wtórna jest w znacznym stopniu podobna do istot ludzkich. Każda z nich niesie nieocenioną pomoc drugiej, przy wykonywaniu ich różnorodnych zadań planetarnych. Pierwotni opiekunowie mogą się kontaktować i współpracować zarówno z kontrolerami energii morontialnej jak i energii duchowej, jak również z tymi od obwodów umysłu. Grupa wtórna może mieć robocze kontakty tylko z kontrolerami fizycznymi i z operatorami obwodów materialnych. Ponieważ każda klasa pośrednich może się doskonale zsynchronizować z drugą, podczas wzajemnych kontaktów, każda z tych grup potrafi używać w takim samym stopniu praktycznie pełnej gamy energii, rozciągającej się od prostych mocy światów materialnych w górę, poprzez przejściowe stadia energii wszechświatowych, do wyższych sił rzeczywistości duchowej domen niebiańskich.

Luka między światem materialnym a duchowym jest doskonale zapełniona dzięki serii związków, od śmiertelnego człowieka, poprzez pośredniego wtórnego, pośredniego pierwotnego, cherubina morontialnego, cherubina stadium pośredniego, do serafina. W osobistym doświadczeniu indywidualnego śmiertelnika te zróżnicowane poziomy są bez wątpienia bardziej czy mniej ujednoczone i nabierają osobistego znaczenia w niedostrzegalnych, tajemniczych działaniach Boskiego Dostrajacza Myśli.

Na normalnych światach pośredni pierwotni służą jako korpus gromadzenia informacji i jako niebiańscy gospodarze Księcia Planetarnego, podczas gdy opiekunowie wtórni współpracują z porządkiem adamicznym i pomagają w procesie rozwoju cywilizacji planetarnej. W wypadku odstępstwa Księcia Planetarnego i niepowodzenia misji Syna Materialnego, jak to miało miejsce na Urantii, istoty pośrednie zostają podopiecznymi Władcy Systemu i służą pod bezpośrednim kierownictwem tymczasowego opiekuna planety. Ale tylko na

trzech innych światach w Satanii istoty te działają jako jedna grupa, pod wspólnym kierownictwem, tak jak zjednoczeni opiekunowie pośredni Urantii.

Działalność planetarna, zarówno pośrednich pierwotnych jak i wtórnych, jest różnorodna i rozmaicie prowadzona na różnych, indywidualnych światach wszechświata, ale na normalnych, przeciętnych planetach ich funkcje są bardzo odmienne od tych obowiązków, jakie zajmują im czas na odosobnionych sferach, takich jak Urantia.

Pośredni pierwotni są historykami planetarnymi, którzy od czasu przybycia Księcia Planetarnego aż do ustabilizowanej epoki światłości i życia programują widowiska i projektują przedstawienia historii planetarnej, na wystawę planet na światach zarządu systemu.

Pośredni pozostają na światach zamieszkałych przez długie epoki, ale jeśli nie zawiodą pokładanego w nich zaufania, zyskają w końcu uznanie za swą wiekową służbę w popieraniu władzy Syna Stwórcy i będą należycie wynagrodzeni za swą cierpliwą pomoc, niesioną materialnym śmiertelnikom na światach czasu i przestrzeni. Wcześniej czy później, wszystkie uprawnione do tego istoty pośrednie, będą zamustrowane w szeregi wznoszących się Synów Boga i zaczną długą przygodę wznoszenia się do Raju, w towarzystwie tych właśnie, pochodzących od zwierząt śmiertelników, ich ziemskich braci, których tak zazdrośnie strzegli i którym tak dobrze służyli podczas długiego pobytu na planecie.

[Przedstawione przez Melchizedeka, działającego na prośbę szefa zastępów seraficznych Neadonu].

[powrót do spisu treści](#)